

veren er pligtig at udrede Løn under Sygdommen, er det ganske som under den nuværende Lov; men der er rigtignok det at bemærke, at Tyendet efter den gældende Lov selv er forpligtet til at udrede Udgifterne ved Sygebehandlingen, det staar der ikke noget om her. Jeg ved ikke, om der er tænkt paa dette Forhold.

Jeg er en absolut Modstander af, at der skal være et nyt Nævn i Kommunen til at se disse Forhold efter. Det, vi overalt bør stræbe hen til, er at faa Ensartethed, og det gælder særlig i Sager som disse. Det bør ikke være underkastet et Tremandsudvalgs Skøn i de forskellige Kommuner at fortolke denne Lov, det bør overlades til Øvrigheden; den optræder ogsaa med langt større Myndighed, og den optræder upartisk. Ved den foreslaaede Bestemmelse kan man opnaa to Ting, enten en uhyre Gnidningsmodstand mod alle Arbejdsgivere i Sognet eller en uhyre Lemfældighed, fordi vedkommende, der sidder i Nævnet, maaske selv er Arbejdsgiver og nødvendig vil støde Kolleger for Hovedet. Det er derfor en meget uheldig Bestemmelse.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) sagde, at man burde stille Tyendet lige med andre Borgere, og det er selvfølgelig rigtigt. Men man maa ikke glemme, at fuld Ligestilling med andre Borgere kan der ikke findes, idet disse Medborgere indtager en Særstilling derved, at de faar Kost og Logis, er Medlemmer af en Husstand, som ikke hører til deres Hjem. Det alene bevirker, at disse Medborgere altid vil komme til at indtage en Særstilling. Jeg vilde nu anse det for rigtigst, naar det har været saa længe med at faa ordnet disse Forhold, at man da ventede, til den nye Rigsdag kom ind, thi ved Valget af den har Tyendet jo haft Indflydelse. Jeg vilde anse det for mindre rigtigt og ikke finde det klogt, om vi benyttede den sidste Samling af en Rigsdag, paa hvis Sammensætning Tyendet ikke har haft Spor af Indflydelse, til at vedtage en Lov, der vedrører Tyendet. Jeg tror, vi vilde staa friere og bedre, at det vilde være bebageligere for os, hvis en saadan Lov blev vedtaget af en Rigsdag, paa hvis Sammensætning Tyendet havde haft Indflydelse. Jeg slutter imidlertid, som jeg begyndte, med at udtale, at vi fra vor Side er uhyre villige til at medvirke til en god Løsning af dette Spørgsmaal. Jeg gaar ud fra, at der vil blive nedsat et Udvalg, og i dette vil jo alle disse Detailspørgsmaal kunne faa en grundig og alsidig Behandling, saa

at der kan komme noget godt ud af Lovforslaget.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Ved første Behandling i første Omgang af Tyendelovens sidste Stranding — saaledes tror jeg, at man maa karakterisere det, der foregik her i Folketinget i December 1911 — havde jeg Lejlighed til at udtale, hvad jeg mener, det er min Pligt at gentage, at Tyendespørgsmaalet i København og de store Købstæder paa den ene Side og Landets Tyendespørgsmaal paa den anden Side er to i deres Principper og Enkeltheder og i deres sociale Betydning aldeles forskellige Spørgsmaal, for hvilke den samme Betragtningssmaade slet ikke kan gøres gældende. Efter hvad jeg har hørt sige og gentage under denne Behandling i Dag, har jeg ikke kunnet andet end faa dette Indtryk bekræftet.

Nu synes det, som om Ophævelsen af Tyendeloven og dens Erstatning af det frie Kontraktforhold for de voksne, som gør Tjeneste for Privatmand under hans Tag, vinder almindelig Tilslutning fra alle Sider. For Københavns Vedkommende er dette fra Tyendets Side det fundamentale. Det ønskes af Tyendet, fordi det formenes at maatte gavne Forholdet til Arbejdsgiveren, og fordi det er en simpel Fortsættelse, ikke blot af den politiske Udvikling, men af selve Tjenesteforholdets gradvise Udvikling i Hovedstaden, saavel for det mandlige som det kvindelige Tyende. Dette skal jeg ikke modsige, men jeg synes, det er rigtigt og nødvendigt at erindre, at med det sociale Særpræg, som Ophævelsen af Tyendeloven befrier Tyendet for, mister det voksne Tyende med det samme den vidtgaende Beskyttelse, som Tyendeloven nu sikrer det, og at det nøje maa undersøges, om bl. a. Sygekasse- og Ulykkesforsikringslovgivningen giver Tyendet mellem 18 og 25 Aar fuld Erstatning derfor.

Med Hensyn i øvrigt til de i det private Lovforslag foreslaaede Bestemmelser angaaende det ikke voksne Tyende vil jeg, uden at aflægge Ed paa hver enkelt Paragraf i dette Lovforslag, sige, at jeg ikke ser anderledes paa det, end at det ikke indeholder mere, end hvad enhver ordentlig Arbejdsgiver i Hovedstaden betragter som en Selvfølge.